

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Sarkadi Erika ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Taraszovics Ilona ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenessége jogkövetkezményei iránt a Nyíregyházi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.41/2004. szám alatt megindított és másodfokon a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.471/2007/4. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán
- tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.20.471/2007/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek
- tizenöt nap alatt - 10.000 /tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási költséget.
A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alperes 2003. november 27-én kelt rendkívüli felmondása jogellenessége anyagi jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte.

A Nyíregyházi Munkaügyi Bíróság 6.M.41/2004/37. számú ítéletével megállapította a rendkívüli felmondás jogellenességét, és kötelezte az alperest végkielégítés, felmentési időre járó átlagkereset, elmaradt munkabér, valamint tíz havi átlagkeresetnek megfelelő átalány-kártérítés megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes gépműhelyvezetőként dolgozott az alperesnél. A munkáltató

a perbeli rendkívüli felmondást - a felülvizsgálati kérelemmel érintett 1. pontjában - azzal indokolta, hogy a felperes az ügyvezető ellen szervezkedett, negatív hangulatot keltett, vádaskodott, rontotta a vezetője hitelét és a munkahelyi légkört.

A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felrótt kötelezettségszegés valós, és okszerűen alátámasztja a rendkívüli felmondást, a kötelezettségszegés azonban nem éri el a törvény által megkívánt mértéket, különös tekintettel arra, hogy a felperes tagja volt az alperesi gazdasági társaságnak.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság 4.Mf.21.162/2005/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatva a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság a perbeli bizonyítékok alapján úgy ítélte meg, hogy a rendkívüli felmondásban megjelölt első indok önmagában megalapozta a jognyilatkozatot.

Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Legfelsőbb Bíróság Mfv.I.10.152/2006/6. számú végzésével a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A Legfelsőbb Bíróság egyetértett a másodfokú bírósággal abban, hogy ha a rendkívüli felmondás több indokából egyetlen bizonyított indok megfelel a törvényben előírt együttes feltételeknek, a további indokok vizsgálata szükségtelen. Amiatt ítélte megalapozatlannak a jogerős ítéletet, mert a másodfokú bíróság kellő indokolással nem támasztotta alá a következtetését.

A másodfokú bíróság a megismételt eljárásban hozott 4.Mf.20.471/2007/4. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta, és a tényállás kiegészítése alapján a felperes keresetét elutasította.

A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy az ügyvezető személye elleni szervezkedéssel, a munkahelyi légkör megrontásával kapcsolatos indokot már a munkaügyi bíróság is bizonyítottan minősítette, és az ezzel indokolt rendkívüli felmondást arra tekintettel nem találta megalapozottnak, mert megítélése szerint a felperes tagsági jogával élt, és el akarta számoltatni az ügyvezetőt. A másodfokú bíróság ez utóbbi körben azonban megállapította, hogy a felperes nem volt tagja a kft.-nek, csupán üzletrésszel rendelkezett, és ilyen minőségében nem bírálhatta az ügyvezetőt oly módon, ami lejáratja őt a munkavállalók előtt. Kifejtette, hogy a felperes nem azzal követett el kötelezettségszegést, hogy kritikát gyakorolt, hanem azzal, amilyen módon ezt tette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ez a

kötelezettségszegés súlyánál fogva önmagában megalapozta a rendkívüli felmondást.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, és a munkaügyi bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, mivel álláspontja szerint a megismételt eljárásban hozott jogerős ítéletben tett megállapítások iratellenesek, ésszerűtlenek, logikailag ellentmondóak, és ezáltal sértik a Pp. 206. § (1) bekezdését. Az egyes tanúnyilatkozatokat részletezve azt hangsúlyozta, hogy azok nem bizonyították a neki felrótt magatartást.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.

A Pp. 270. § (2) bekezdése értelmében a jogerős ítélet felülvizsgálata jogszabálysértés miatt kérhető, ez a jogszabálysértés mind anyagi, mind pedig eljárásjogi szabályra vonatkozhat a Pp. 275. § (4) bekezdésben meghatározottak szerint. Nem szolgálhat azonban felülvizsgálati eljárás alapjául a tényállás megállapítása során a perbeli bizonyítékok bírói mérlegelésének újra értékelésére vonatkozó kérelem, mivel a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelése nem lehetséges [Pp. 206. § (1) bekezdés]. Az ügy érdemét érintő lényeges eljárási jogszabálysértést ebben a körben a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen, iratellenes, és logikailag ellentmondó értékelése valósíthat meg (BH 1996.44.). Az adott esetben ilyen jogszabálysértés megállapítására a felülvizsgálati érvelés nem adott kellő alapot.

A másodfokú bíróság helytállóan indult ki abból, hogy a rendkívüli felmondás 1. pontjában megjelölt magatartást már az elsőfokú bíróság bizonyított kötelezettségszegésnek minősítette, és csupán a kötelezettségszegés kellő súlyát nem látta megállapíthatónak a felperes tagsági viszonyára hivatkozással. Az elsőfokú bíróságnak a bizonyított kötelezettségszegésre vonatkozó megállapítását a felperes nem támadta, mivel fellebbezést csak az alperes nyújtott be.

A másodfokú bíróság arra is helytállóan mutatott rá, hogy önmagában az üzletrésszel rendelkezés nem ad alapot a munkaviszonyban álló munkavállaló számára az Mt. 103. § (1) bekezdése c) pontjában előírt lényeges kötelezettsége megsértésére. A munkaviszony bizalmi jellegére, a jogviszonyban érvényesülő alá- fölérendeltségre, a

munkavégzés hatékonyságát biztosító megfelelő szervezettség alapján képező munkafegyelemhez fűződő kiemelkedő munkáltató érdekre figyelemmel – amelyhez a jól működő munkáltató esetén a munkavállalónak is alapvető érdeke fűződik – döntő jelentősége van a felettes és a munkavállalók kölcsönös együttműködésén alapuló munkahelyi légkörnek. Ezért a munkavállalónak a felettesét már munkavállalók előtt alapos ok nélkül rendszeresen lejárató, a felettese tekintélyét aláásó, és így a munkahelyi légkört megrontó magatartása rendkívüli felmondás jogszerű alapját képezheti [Mt. 96. § (1) bekezdés a) pont].

A másodfokú bíróság helyesen emelte ki, hogy a felperes nem önmagában az ügyvezető bírálatával valósította meg a minősített kötelezettségszegét, hanem azzal, amilyen módon ezt tette.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az ügyben irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2008. június 18.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. előadó bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő